

[Finansministeren.]

hvad også det ærede medlem hr. Baunsgaard understregede — nu er en vis fare for arbejdsløshed. Der er en risiko for, at boligbyggeriet går for langt ned, og der kan også være en vis fare for arbejdsløshed andre steder inden for investeringssektoren. Problemet er derfor ikke at overføre arbejdskraft fra det ene til det andet, men at holde beskæftigelsen inden for disse områder. Det kan vi gøre, hvis vi gennemfører en vis lempelse af kreditstramningen, men for at gøre det, må man i hvert fald føre en rigtig økonomisk politik med henblik på næste finansår. Det er vi vist også enige om. Dernæst må vi efter min og regeringens opfattelse sætte disse foranstaltninger så tidligt i værk, at vi dog får nogle penge ind i år — dog ikke de 400 mill. kr., der tidligere var tale om, det ville være alt for stærkt. En ting, som også er vigtig, måske det vigtigste, når det kommer til stykket, er, at disse foranstaltninger sættes i værk på så tidligt et tidspunkt, at de kommer til at virke dels i dette finansår, dels og i særdeleshed i næste finansår, således at vi undgår den nedgang i beskæftigelsen, som ingen af os ønsker.

Niels Westerby: Det ærede medlem hr. Poul Møller var lidt fortørnet over, at jeg havde karakteriseret det konservative folkepartis politik i de sidste 12 år som visnepolitik. At mine betragtninger er rigtige, fremgik imidlertid af det ærede medlem hr. Poul Møllers eget svar. Han sagde nemlig: hvis vi fører visnepolitik, kan de andre jo bare føre politik. Det er ikke udtryk for den arbejdsiver, som et stort parti bør lægge for dagen.

Baggrunden for hele den diskussion, som har været rejst i dag, er regeringens afgiftsforslag, der igen som baggrund har en henvendelse fra Nationalbankens direktør, gående ud på, at Nationalbanken gerne vil slække på kreditstramningen, men at det er en forudsætning, for at Nationalbanken kan gøre det, at man strammer finanspolitikken her i folketinget.

Nu er det jo en lille smule uheldigt, at det ikke er klart for folketinget, i hvilket omfang nationalbankdirektøren har planer om at slække på kreditstramningen. Selvfølgelig er det svært for nationalbankdirektøren at

styre denne del af pengepolitikken uden at vide, hvilken finanspolitik der vil blive ført her, men det ville jo også være meget rart, at man her vidste noget mere præcist om, hvilke virkninger en finanspolitik herfra ville have med henblik på Nationalbankens dispositioner.

Jeg vil meget anbefale, at man i det folketingsudvalg, momsudvalget som det kaldes, der skal behandle den fremlagte afgiftsbuket, prøver at bore lidt i det spørgsmål og får de virkninger, den finanspolitiske stramning vil have med henblik på Nationalbankens dispositioner vedrørende kreditstramningen, noget mere klarlagt.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Henry Christensen, som beklagede sig noget over, at man havde haft stadigt stigende kasseoverskud og skatter i de senere år, at det er jo netop udtryk for, at man ikke kan få taget effektivt fat. For det er klart, at når man venter, må der udskrives større skatter, og når man ikke får udskrevet nok, vokser problemerne, og så må man til det igen et halvt år efter. Det er netop kun et vidnesbyrd om, at man ikke har fået grebet tilstrækkeligt fat, når der har været grund til det. Hvis man gør det virkelig alvorligt, kan man måske endda i et vist omfang overflodiggøre kasseoverskuddet, fordi en tilstrækkelig stram finanspolitik kan hjælpe med til at holde priserne i ro, og det kan fremme den private opsparing; og hvis den private opsparing bliver fremmet, er behovet for at føre finanspolitik mindre, så jeg tror, det ærede medlem skulle gå ind i disse baner.

Jeg vil meget anbefale det udvalg, der skal arbejde med afgiftslovforslagene, at behandle spørgsmålene hurtigt. Der skal naturligvis være tid til saglige overvejelser, deri er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard, men jeg vil meget anbefale, at man ikke trækker arbejdet alt for meget i langdrag, at man hurtigt når frem til en ordning, så at den hurtigt kan få økonomisk virkning. Jeg kan naturligvis, da liberalt centrum ikke er med i udvalgsarbejdet, ikke vide, hvad der kommer ud af det, men hvis der kommer et forlig imellem de fire gamle partier i udvalget, så er liberalt centrum naturligvis prisgivet, hvad der sker dér, og kan ikke få nogen indflydelse på det; hvis der ikke skulle komme noget